

4381 2. Beh. af Lovf. om Tillægsb. for Finantsaaret fra 1. April 1874 til 31. Marts 1875. 4382

Sall: Da det i Betænkningen til den her omhandlede Post er udtalt, at man ikke selv fra Flertallets Side vil finde sig foranlediget til at gaa dybere ind paa Enkelthederne, fordi den hele Sag vil blive at undergive en nærmere Drøftelse, hvad enten dette nu maatte ske i Overensstemmelse med Flertallets Formening gennem et særligt Udvalg eller i Overensstemmelse med Mindretallets gennem Statsrevisionen, saa kunde det maasse synes at ville være mindre fornødent, vel næsten overflødig, allerede nu at komme dybere ind paa hele denne Sag. Men imidlertid viser det sig dog af Betænkningen, at navnlig Flertallet, uagtet denne Erklæring, har fundet sig foranlediget til at fremkomme med en stor Del mer eller mindre vidtløftige Bemærkninger, og det saadanne, som i en ganske overordentlig Grad trænge til Belysning. Allerede af den Grund vilde der jo være en Opfordring for mig til at komme ind paa den, for at det efter min Mening grundfeilagtige Syn paa den hele Sag ikke skulde staa uimodfagt. Hvad der fremkom fra den høitærede Ordførers Side, viser jo ogsaa, at endog han fandt sig foranlediget til at komme ind paa en hel Del andre enkelte og meget detaillerede Punkter i denne Sag. Vilde jeg nu følge ham ogsaa i disse, saa frygter jeg for, at denne Forhandling vilde blive altfor langtrukken, og uagtet ethvert af de Punkter, han har berørt, selvfølgelig for mig meget snart kunde komme til at staa i den rette Belysning ved mit Kjenndskab til den hele Sag, gaar jeg dog ud fra, at der er saa faa her i denne Sal, som ere i dette Tilfælde, at det egentlig ikke vilde kunne være til nogen væsentlig Nytte at dvæle ved disse, naar de ikke ved alt forveien at have været optagne i Udvalgets Betænkning havde faaet, om jeg saa maa sige, en bestemt Skikkelse og ialtfald havde kunnet give Anledning for de paagældende Medlemmer af Thinget til at gjøre dem til Gjenstand for nærmere Overveelse. Men jeg maa dernæst sige, at efter Bestaffenheden af de Bemærkninger, som Udvalgets Flertal, har troet at turde fremsætte som givne Data, hvorpaa det kunde støtte sig, tror jeg fuldstændig at skulle kunne oplyse, hvorledes disse fremtræde som saa upaalidelige, at det virkelig vilde være overflødig for mig at vise, hvad jeg forøvrigt antager med Hensyn til de fleste af de fremkomne Oplysninger at kunne, at de i endnu høiere Grad laborere af denne Upaalidelighed. Jeg skal derfor tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger med Hensyn til de Ytringer, der ere fremkomne i Udvalgets Betænkning. Selv om disse skulde blive vidtløftige, haaber jeg

at det skal findes, at de ikke ere af anden Natur, end at de med al mulig Grund maatte fra min Side ventes fremsatte, og jeg haaber ogsaa, at de skulle have en saa stor Klarhed, at de i Virkeligheden ville kunne tjene til Oplysning af Sagen. Udvalgets Betænkning over dette Forslag siger, at „Forslaget om, at Renterne af Sorø Akademis Kapitalformue nedfattes med 2,500 Rd. betyder Bevilling af Overskriftelser ved Bygningen af det nye Theater til et Beløb af ialt 165,049 Rd. 87 $\frac{1}{2}$ “. Dette er nu allerede ikke ganske korrekt; thi Fremsettelsen af denne Post paa Tillægsbevillingsloven, betyder i Virkeligheden ikke en Bevilling af 165,000 Rd., men kun en Bevilling af Halvdelen af denne Sum. Det er jo en Selvfølge, og det er sikkert ogsaa Thinget bekendt, at en Meddelelse til Kjøbenhavns Kommune samtidig hermed er fket fra vedkommende Ministeriums Side om at gaa ind paa Udredelsen af Halvdelen, og det kan da ikke være Meningen, at Summen skal bevilges her i sin Helhed. Det er altsaa i Virkeligheden kun Halvdelen af dette Beløb, som Talen her er om at bevilge, og dette Beløb af 165,000 Rd. er, som det ogsaa yderligere fremgaar af Anmærkningerne, ikke engang at forstaa fuldstændig saaledes, idet det deraf viser sig, at der findes et Beløb af 16,000 Rd., som slet ikke er kommet til Anvendelse, og med Hensyn til hvilket det altsaa vil bero paa Afgjørelsen her i Thinget, om det overhovedet skal komme frem. Der er saaledes disponeret over 150,000 Rd., hvoraf man, som sagt, er gaaet ud fra, at Halvdelen vil blive betalt af Kjøbenhavns Kommune. Med Hensyn til dette Punkt maa jeg gjentage de Udtalelser, som jeg tidligere har gjort, at jeg for mit Vedkommende nærer den Overbevisning, at Kommunen vilde gaa ind derpaa, skjøndt jeg ganske vist vilde anse dette for betinget af Forudsætninger, som det ikke har ligget i min Magt at fremkalde, men som ligger i Thingets Magt. Der gaas derefter i Betænkningen over til nogle Betragtninger over Rigsdagens Stilling til denne Sag. Ogsaa ved disse dvælede Ordføreren for Flertallet overmaade længe, og jeg er nødt til at berøre dem, medens jeg dog skal forsøge at gjøre det saa kort som muligt. Der findes paa den første Side nogle Bemærkninger om Rigsdagens Stilling til Sagen, som i det Væsentlige gaa ud paa, at ved Sagens Behandling i 1870 var der, som bekendt, stærk Modstand mod denne Lov, og da den blev bragt frem 1871—72, blev der fra Thingets Side lagt overmaade stor Vægt paa, at Sagen blev bragt i